

АЛЕКСАНДЪР ТОМОВ
ЗА ИЗМАМНИТЕ КЛЮЧОВЕ
КЪМ ЛИТЕРАТУРАТА...

chitanka.info

Това е един грамотно написан текст на тема войнишки истории, по-скоро наборски, който поставя един много сериозен въпрос за „измамните ключове към литературата“, който очевидно се нуждае от по-сериозно обяснение. Казвам го, защото текста все още не е литература, не е поредица от добри, сериозни разкази, а по-скоро основа, която може да бъде ползвана за такива. Какво му липсва? Най-напред класическото познаване на разказа, което датира още от Мопасан, минава пред Исак Бабел и стига чак до нашите Елин Пелин и Йордан Йовков. Едно вникване и познаване на класиците би помогнало на автора да се научи как се организира самия разказ, самото повествование, което си има свои закони, свеждащи се най-общо и банално до увод, изложение и заключение, подчинени на най-важното, на една основна идея. В този смисъл повествованието говори за хаотичност, за скачане от една история към друга, от един герой към друг, без да са подчинени на нещо общо и завладяващо. Дори текстове като „Гаро Арменец“ или да речем „Шами“, „Хамстера“ и така нататък, които ни изглеждат по-монолитни не са изведени до край и пак ни звучат като наброски, които се нуждаят от един по-професионален подход. Това е първият „измамен ключ към литературата“, който е в състояние да подведе всеки начинаещ. Ключът е дотолкова подвеждащ, че дава възможност на всеки непрофесионалист да те запита — добре, де, за какво ми говори тоя? И какво иска? Нали я има историята? Нали съм я разказал горе — долу? И тъкмо това е най-измамното, най-подвеждащото. Една прилично разказана история, съвестно разказана история все още не значи нищо. От нея дори не може да се разбере има ли талант разказвачът или не притежава такъв, липсва базата на която да се опре оценителя; а като се знае, че оценителите на нашия български талант стават все по-малко, това прави задачата още по-трудна. Този текст наистина реално може да се приеме за нахвърляни хаотично житейски истории от казармата, характерни със своята достоверност и автентичност. Към неговите плюсове може да се каже, че на места се отличава със своето чувство за хумор, със своя усет към детайла и към определени ситуации, но е все още далеч от сериозната литература и се нуждае от много сериозна бъдеща работа, за да придобие съответните дълбочини и очарование, съответния магнетизъм за пред читателите, с който да ги спечели и евентуално покори. С две думи, този текст може да бъде

основа за нещо по-професионално и по-добро, в противен случай си остава на ниво самодейност и в крайна сметка измамен ключ към нещо като литература, който ключ, все повече неизкушени в материята люде го приемат за истински...

Александър Томов

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.